

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1T/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010135
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Pavlisová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7616010135.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Petrou Pavlisovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Ľ. S., D.. XX.XX.XXXX S. Z. D. S., P. Z. D. S., H.
N. O. D. C. Č.. XX, P. Z. D. S., t. č. na neznámom mieste, v konaní proti ušlému,

uznáva sa za vinného, že

v dobe od 1. novembra 2013 doposiaľ, v obci O. D. C., okres Spišská Nová Ves, v meste Praha, Česká republika a inde, ako otec mal. S. S., D.. XX.X.XXXX, a mal. W. S., D.. XX.X.XXXX, neprispieval riadne a včas na ich výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16P 10/2010 zo dňa 27.04.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2010, mal prispievať na výživu mal. S. sumou 50 € a na výživu mal. W. sumou 35 € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk O. T., D.. XX.XX.XXXX, matky detí, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od 1.11.2013 do 30.4.2016 v sume 2.550,- € a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/57/2014 zo dňa 23.3.2016, právoplatného dňa 5.5.2016, mal prispievať na výživu mal. S. sumou 150,- € a na výživu mal. W. sumou 100,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred do rúk matky od právoplatnosti tohto rozsudku, čím mu za uvedené obdobie od 1.5.2016 do 28.7.2017 na mal. S. vznikol dlh na výživnom v sume 407,14 €, za obdobie od 1.5.2016 do 29.3.2020 na mal. W. vznikol dlh na výživnom v sume 1.331,05 €, teda spolu voči oprávnenej matke 4.288,19 €, za obdobie od 28.7.2017 doposiaľ vznikol dlh na výživnom v sume 1.071,10 € voči oprávnenej S. S., D.. XX.X.XXXX, a za obdobie od 29.3.2020 doposiaľ vznikol dlh na výživnom v sume 174,63 € voči oprávnenému W. S., D.. XX.X.XXXX, pričom bol povinný prispievať na výživu minimálne sumou 30% zo sumy životného minima, a tak konal aj napriek tomu, že mal príjem z pracovnej činnosti,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.7.2019.

za to mu ukladá

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 7.3.2016 bola na tunajší súd doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi na obvineného Ľ. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona pre skutok, že v dobe od 1. novembra 2013 doposiaľ, v obci O. D. C., okres Spišská Nová Ves, v meste Praha, Česká republika a inde, ako otec mal. S. S., D.. XX.XX.XXXX V. O.. W. S., D.. XX.XX.XXXX, neprispieval riadne a včas na ich výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16P 10/2010 zo dňa 27.04.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2010, mal prispievať na výživu mal. S. sumou 50 € a na výživu mal. W. sumou 35 € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk O. S., D.. XX.XX.XXXX, matky detí, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom v sume najmenej 2.379,12 € a tak konal hoci mal pravidelný príjem z pracovnej činnosti a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 213/2009 zo dňa 18.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.11.2012 bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Tunajší súd vydal dňa 22.3.2016 trestný rozkaz, ktorý sa nepodarilo obvinenému doručiť, preto súd začal konanie proti ušlému v zmysle § 358 Tr. poriadku a nasl. Obvinenému bol z tohto dôvodu ustanovený obhajca, ktorý podal voči trestnému rozkazu odpor.

Súd vo veci nariadil pojednávania, ktoré vykonával v neprítomnosti obžalovaného v súlade s ustanoveniami § 358 Tr. poriadku a nasl.

Tunajší súd vydal dňa 17.12.2019 rozsudok, ktorým uznal obžalovaného vinným pre vyššie popísaný skutok a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienične so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Voči uvedenému rozsudku podal obhajca obžalovaného odvolanie.

Krajský súd Košice uznesením sp. zn. 4To/24/2020 zo dňa 29.4.2020 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu v naznačenom smere znovu prejednal a rozhodol.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie dňa 5.10.2020 a konal v neprítomnosti obžalovaného, v konaní proti ušlému za splnenia procesných podmienok v zmysle § 361 ods. 2 Tr. poriadku.

Nakoľko došlo k zmene zákonného sudcu v zmysle § 277 ods. 5 Tr. poriadku, hlavné pojednávanie sa vykonalo odznova, nakoľko obhajca navrhol vykonať hlavné pojednávanie odznova.

Na hlavnom pojednávaní bola podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná výpoveď obžalovaného Ľ. S. z prípravného konania zo dňa 11.11.2015 vykonaná na Obvodnom riaditeľstve polície Praha IV, Služba kriminálnej polície a vyšetrovania, Odbor všeobecnej kriminality.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že všetko čo je napísané v uznesení o vznesení obvinenia, ktoré si prevzal, je pravda. Je pravda, že deti sú jeho a má na ne platiť výživné mesačne v sume 85 € spolu na obe deti k rukám matky detí. Tiež je pravda, že výživné od 1.11.2013 do súčasnosti neplatí, a že od 1.11.2013 do 17.6.2015 dlží na výživnom celkom 1.699,12 €. Celá situácia ho mrzí, no mal problémy, o ktorých nechce hovoriť a nemal peniaze na platenie výživného. Behom dlžného obdobia bol zamestnaný v spoločnosti Dopravní zdravotníci, a.s. Praha 2 od 5.3.2012 do 18.5.2015. Pracoval ako sanitár s priemerným čistým príjmom 16.000 Kč mesačne. Zamestnávateľ patril do skupiny Agel. Čo bolo dôvodom odchodu zo zamestnania uviesť nechce. Bol poučený o účinnej ľútosti a uviedol, že celý dlh zaplatí do 31.12.2015. Peniaze pošle cez Western Union a kópiu dokladu zašle na políciu v Spišskej Novej Vsi a bude platiť výživné.

Svedkyňa O. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný - bývalý manžel jej od žalovaného obdobia neprispieval ničím, nemá o ňom žiadne informácie. Bolo jej priznané náhradné výživné a vďaka tomu deti fungujú. Naposledy zaplatil výživné 21.10.2013 cez Western Union. V rámci rozvodu podala aj návrh na zvýšenie výživného, nakoľko sa náklady na deti zvýšili, dcéra je na vysokej škole a syn na strednej škole. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5P/57/2014 bolo rozhodnuté, že obžalovaný má na čas po rozvode platiť 150 € na dcéru a 100 € na syna do 20. dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.5.2016. Výživné nemalo trvalo nepriaznivé následky na deti. Má druhého manžela, ktorý jej pomáha a ďalšia pomoc bolo náhradné výživné. Doposiaľ bolo zaplatené výživné v sume 35,01 € a 985,87 €. Výživné si uplatňuje od 1.11.2013. Aj v predchádzajúcom konaní ostalo obžalovanému neuhradené výživné. Ku dňu 30.9.2020 jej obžalovaný dlhuje 15.470 €. Náhradné výživné poberá od roku 2016, ale v plnej výške od 1.1.2020. Predtým to bolo na syna 100 € a na dcéru 115,15 €. S obžalovaným bola naposledy v telefonickom kontakte v roku 2016. Nevie o ňom nič. Nemá na neho žiaden kontakt, a to ani cez sociálne siete. Čo vie, tak len prostredníctvom súdov. Naposledy pracoval pre Agel od roku 2012 do roku 2015. Bol vyučený maliar, natierač. Dcéra s obžalovaným nie je v kontakte a syn sa pár rokov dozadu pokúsil o komunikáciu, ale neúspešne.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16P/10/2010 zo dňa 27.4.2010 vyplynulo, že súd zvýšil výživné zo strany otca na mal. S. zo sumy 1.200,-Sk na sumu 50 € a na mal. W. zo sumy 800,-Sk na sumu 35 € mesačne, ktoré mal platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.6.2010.

Z kópií rodných listov vyplynulo, že obžalovaný je otcom mal. W. a mal. S.. Ich matkou je oprávnená v tomto konaní.

Z Potvrdenia o návšteve strednej školy pre účely poskytovania náhradné výživného zo dňa 14.1.2015 vyplynulo, že mal. S. v školskom roku 2014/2015 bola študentkou 1. ročníka Strednej pedagogickej školy v U..

Z Potvrdenia školy pre účely poskytovania náhradné výživného vyplynulo, že mal. W. v školskom roku 2014/2015 bol žiakom 7. ročníka Základnej školy D.V. O. S. Z. D. S.. Uvedené vyplynulo, aj potvrdení o návšteve škôl.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície v Spišskej Novej Vsi zo dňa 23.10.2013 vyplynulo, že voči obžalovanému bolo zastavené trestné stíhanie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona za obdobie od 23.10.2012 do 18.10.2013, nakoľko trestnosť prečinu zanikla.

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/213/2009 zo dňa 18.4.2012 vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona za obdobie od 15.10.2008 doposiaľ a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Súčasne mu bola uložená povinnosť počas skúšobnej doby uhradiť podľa svojich schopností a možností zaostané výživné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.11.2012.

Zo správy podanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 20.3.2015 vyplynulo, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Naposledy bol vedený od 19.3.1999 do 3.4.2000. Nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti. Absolvoval Strednú odbornú školu v Spišskej Novej Vsi, vyučený je maliar. Súčasťou správy je aj výpis vhodných pracovných miest za obdobie od 1.10.2010 až 9.4.2012.

Zo správy podanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, oddelenie služieb pre občana zo dňa 20.3.2015 vyplynulo, že obžalovaný nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov a nie je v okruhu spoločne posudzovaných osôb. Taktiež nie je poberateľom rodičovského príspevku.

Zo správy podanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 12.3.2015 vyplynulo, že oprávnená O. T. (S.) požiadala o náhradné výživné z dôvodu, že povinný L. S. si neplnil pravidelne vyživovaciu povinnosť na mal. S. a mal. W.. Na základe rozhodnutia č. SN/2010/1588/011239/DC zo dňa 31.1.2011, právoplatného dňa 2.2.2011 mala S. S. nárok na náhradné výživné vo výške 50 € mesačne počnúc dňom 1.1.2011. Náhradné výživné sa vyplácalo mesačne pozadu matke O. T. (S.). Na základe rozhodnutia č. SN/2010/1588/011240/DC zo dňa 31.1.2011, právoplatného dňa 2.2.2011 mal W. S. nárok na náhradné výživné vo výške 35 € mesačne počnúc dňom 1.1.2011. Náhradné výživné sa vyplácalo mesačne pozadu matke O. T. (S.). Dňa 30.10.2013 požiadala O. T. (S.) o zastavenie výplaty náhradného výživného z dôvodu, že povinný L. S. v mesiaci október 2013 uhradil výživné v sume 1.020,88 €. Rozhodnutím č. SN1/OPHN/SOC/2013/11693-0009 zo dňa 30.10.2013 bola zastavená výplata náhradného výživného pre oprávnenú S. S.. Rozhodnutím č. SN1/OPHN/SOC/2013/11693-0010 zo dňa 30.10.2013 bola zastavená výplata náhradného výživného pre oprávneného W. S.. Na základe rozhodnutia č. SN1/OPHN/SOC/2013/11694 zo dňa 30.10.2013 bola poberateľka náhradného výživného O. T. (S.) povinná vrátiť vyplatené náhradné výživné za obdobie od 1.10.2012 do 30.9.2013 v sume 935,88 €. Menovaná dlžnú sumu uhradila. Dňa 4.12.2013 predložila O. T. (S.) žiadosť o obnovu výplaty náhradného výživného. Na základe rozhodnutia č. SN1/OPHN/SOC/2013/11693-0012 zo dňa 9.12.2013 mala oprávnená osoba S. S. nárok na náhradné výživné vo výške 50 € mesačne počnúc dňom 1.11.2013 do 31.12.2014. Náhradné výživné sa vyplácalo mesačne pozadu matke O. T. (S.). Na základe rozhodnutia č. SN1/OPHN/SOC/2013/11693-0013 zo dňa 9.12.2013 mala oprávnená osoba W. S. nárok na náhradné výživné vo výške 35 € mesačne počnúc dňom 1.11.2013 do 31.12.2014. Náhradné výživné sa vyplácalo mesačne pozadu matke O. T. (S.). Na základe rozhodnutia č. SN1/OPHN/SOC/2015/75614-0021 zo dňa 2.2.2015 náhradné výživné pre oprávnenú S. S. zaniklo dňom 1.1.2015. Na základe rozhodnutia č. SN1/OPHN/SOC/2015/75614-0022 zo dňa 2.2.2015 náhradné výživné pre oprávneného W. S. zaniklo dňom 1.1.2015.

Uvedené vyplynulo aj z kópií rozhodnutí z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves.

Zo správy podanej Sociálnou poisťovňou Spišská Nová Ves zo dňa 5.3.2015 vyplynulo, že L. S. v období od 1.1.2009 doposiaľ sa v evidencii registra poistencov a sporiteľov SDS ako poberateľ dávky v nezamestnanosti, nemocenskej dávky a dôchodku nenachádza. Nie je evidovaný ako zamestnanec, a ani ako samostatne zárobkovo činná osoba.

Zo správy podanej Okresným úradom Spišská Nová Ves, odborom živnostenského podnikania zo dňa 24.2.2015 a z Výpisu zo živnostenského registra vyplynulo, že obžalovaný má vydaný živnostenský list s predmetom podnikania maliarske, natieračské a fasádne práce. Vznik živnostenského oprávnenia dňa 13.1.1997.

Z daňového úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 5.3.2015 vyplynulo, že L. S. je registrovaný na Daňovom úrade Košice, pobočka Spišská Nová Ves na dani z príjmov fyzickej osoby ako podnikateľ od 13.1.1997, na dani z pridanej hodnoty od 10.3.2008 do 31.12.2011 a na dani z motorových vozidiel od 10.3.2008 do 31.12.2011. Na dani z príjmov fyzickej osoby nepodal za obdobie od 1.1.2010 daňové priznania. Daňový subjekt nemá nedoplatok na daniach spravovaných daňovým úradom Košice.

Zo správy Dopravní zdravotníci, a.s. Praha 2 (Agel Poliklinika) zo dňa 2.3.2015 vyplynulo, že obžalovaný bol ich zamestnancom od 5.3.2012 do podania správy. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú na pozícii sanitár. Zo mzdy mu boli vykonávané zrážky na exekúciu. Zrážky na výživné vykonávané neboli.

Zo správy podanej vedúcou sestrou operačnej sály Polikliniky Agel Praha zo dňa 4.3.2015 na obžalovaného vyplynulo, že pracoval ako sanitár na operačnej sále. Pracovnú dobu dodržiaval, úlohy plnil včas s dobrým výsledkom. V zamestnaní bol nekonfliktný, v kolektíve obľúbený.

Z Potvrdení zamestnávateľa Dopravní zdravotníctví, a.s. Praha 2 (Agel Poliklinika) vyplynulo, že priemerná mesačná mzda obžalovaného bola 15.402 Kč.

Zo správy Dopravní zdravotníctví, a.s. Praha 2 (Agel Poliklinika) ako aj z kópie podania obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný podal dňa 21.4.2015 výpoveď v zamestnaní.

Z Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplynulo, že obžalovaný bol od 22.4.2015 práceneschopný.

Zo správy podanej Okresným úradom Spišská Nová Ves, Katastrálnym odborom zo dňa 26.2.2015 vyplynulo, že obžalovaný nie je vedený ako vlastník nehnuteľností v katastrálnych územiach, ktoré patria do územnej pôsobnosti správy Okresného úradu Spišská Nová Ves, katastrálneho odboru.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1C/123/2005 zo dňa 12.5.2006, právoplatným dňa 23.6.2006 bolo zrušené BSM účastníkov Ľ. S. V. O. S..

Zo správy Obce O. D. C. zo dňa 13.4.2015 vyplynulo, že obžalovaný má v obci trvalý pobyt na adrese O. D. C. XX, avšak sa v obci dlhodobo nezdržiava. Jeho rodinné a majetkové pomery nie sú známe a taktiež nie je známa ani adresa, kde sa zdržiava.

Z Dohody o rozviazaní pracovného pomeru uzatvoreného medzi zamestnávateľom Dopravní zdravotníctví a.s. Praha 2 a obžalovaným Ľ.F. S. vyplynulo, že táto bola podpísaná dňa 18.5.2015.

Zo správy podanej Dopravní zdravotníctví, a.s. Praha 2 (Agel Poliklinika) zo dňa 12.11.2015 vyplynulo, že obžalovaný bol ich zamestnancom od 5.3.2012 do 18.5.2015, pracovný pomer skončil dohodou. Pri nástupe do zamestnania vyživovaciu povinnosť neoznámil.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra vyplynulo, že obžalovaný nemá evidované priestupky.

Z odpisu z Registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/82/1997 zo dňa 6.5.1997 bol uznaný vinným pre trestný čin krádeže a porušovania domovej slobody a v spolupáchateľstve za účinnosti Trestného zákona č. 140/1961 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so skúšobnou dobou do 18.6.1998. Hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený amnestiou dňa 3.3.1998. Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/223/2005 zo dňa 24.10.2005, právoplatným dňa 23.1.2007 bol uznaný vinným pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. zákonov a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, do 23.1.2009. V skúšobnej dobe sa osvedčil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/213/2009 zo dňa 18.4.2012, právoplatným dňa 8.11.2012 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody podmienčne v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, do 9.11.2015, ako aj obmedzenie, a to povinnosť uhradiť výživné.

Z pripojeného spisu a z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 5P/57/2014 zo dňa 23.3.2016 vyplynulo, že súd manželstvo navrhovateľky O. S. a obžalovaného Ľ. S. rozviedol. Na čas po rozvoze zveril mal. S., D.. XX.X.XXXX, a mal. W., D.. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal výživným v sume 150 € na mal. S. a 100 € na mal. W., ktoré je otec (obžalovaný) povinný platiť do rúk matky vždy do 20. dňa v mesiaci vopred od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.5.2016.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 5.2.2020 vyplynulo, že bola zvýšená výška náhradného výživného pre oprávnenú S. S. na sumu 150 € mesačne od 1.1.2020.

K prečítaným listinným dôkazom sa dal súd ku každému dôkazu osobitne vyjadriť obhajcovi, ktorý uviedol, že obe deti sú už dospelé. Listiny, ktoré boli oboznamované sú staré a bolo by vhodné zabezpečiť nové dôkazy.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil a tak, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

V konaní nebola pochybnosť o tom, že S. S. V. W. S. sú deťmi obžalovaného, čo je preukázané aj ich rodnými listami. Vyživovacia povinnosť zo strany obžalovaného k maloletým bola určená rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 16P/10/2010 zo dňa 27.4.2010, právoplatným dňa 24.6.2010. Uvedeným rozsudkom bol obžalovaný zaviazaný uhrádzať k rukám oprávnenej, a to matky maloletých detí sumu 50 € na mal. S. a sumu 35 € na mal. W., a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania, t. j. po podaní obžaloby došlo k rozvodu manželov rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5P/57/2014 zo dňa 23.3.2016, právoplatným dňa 5.5.2016 a k zvýšeniu výživného oproti rozsudku sp. zn. 16P/10/2010 a to u mal. S. zo sumy 50 € na sumu 150 € a u mal. W. zo sumy 35 € na sumu 100 € mesačne k rukám oprávnenej, a to matky maloletých detí sumu vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, súd skutok oproti obžalobe upravil v tomto smere a súčasne rozdelil obdobia neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaným, a to od 1.11.2013 do 30.4.2016, kedy vypočítal dlžné výživné podľa rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 16P/10/2010 a obžalovanému vznikol takto dlh v sume 2.550 € na obe deti (1.500 € na mal. S. a 1.050 € na mal. W.). Podľa rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 5P/57/2014 zo dňa 23.3.2016, právoplatným dňa 5.5.2016, mal obžalovaný uhrádzať výživné na mal. S. v sume 150 € a na mal. W. v sume 100 €. Za obdobie od 1.5.2016 do plnoletosti dcéry S. dňa 28.7.2017 mu vznikol dlh na výživnom v sume 407,14 € a za obdobie od 1.5.2016 do plnoletosti syna W. dňa 29.3.2020 mu vznikol dlh na výživnom v sume 1.331,05 €, ktoré mal uhrádzať k rukám matky, teda voči oprávnenej matke detí mu vznikol dlh na výživnom v sume 4.288,19 € a od dovŕšenia plnoletosti dcéry S. od 28.7.2017 doposiaľ mu vznikol dlh na výživnom v sume 1.071,10 € voči oprávnenej dcére S. a za obdobie dovŕšenia plnoletosti syna W. od 29.3.2020 doposiaľ mu vznikol dlh na výživnom v sume 174,63 € voči oprávnenému synovi W.. Z pohľadu trestnoprávnej zodpovednosti súd upravil výšku dlžného výživného za obdobie od 1.5.2016 doposiaľ v tom smere, že obžalovaný je povinný prispievať na výživu minimálne sumou 30 % zo sumy životného minima. Súd udáva, že každý je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť bez ohľadu na svoje možnosti a schopnosti aspoň v rozsahu minimálnom. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5P/57/2014 vyplynulo to, čo bolo preukázané aj v tomto konaní, že obžalovaný ukončil pracovný pomer dňa 18.5.2015. Iné jeho majetkové pomery neboli zistené a preto súd z hľadiska trestnoprávneho určil výživné v minimálnom rozsahu.

Súd ustálil zistený skutkový stav podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona, v zmysle ktorého ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Súd má za to, že na základe takto zisteného skutkového stavu obžalovaný mohol a bol spôsobilý v žalovanom období platiť výživné, a to v súdom určenej výške podľa rozsudku 16P/10/2010 a potom minimálneho zákonného výživného. Minimálne zákonné výživné sa odvíja od sumy životného minima a upravuje sa spravidla k 1. júlu bežného kalendárneho roka. Čo sa týka žalovaného obdobia, od 1.5.2016 do 30.6.2017 bola výška minimálneho výživného 27,13 €. Od 1.7.2017 do 30.6.2018 bola suma minimálneho výživného 27,32 € a od 1.7.2018 do 30.6.2019 suma 28,08 €. Od 1.7.2019 je minimálne výživné vo výške 28,79 € a od 1.7.2020 v sume 29,42 €.

Súd podotýka, že výživné má prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Platenie výživného obžalovanému dovoľoval jeho príjem, o ktorý sa sám obral a to dohodou o rozviazaní pracovného pomeru a navyše minimálne výživné je povinný platiť každý rodič bez ohľadu na jeho možnosti a schopnosti.

Súd konal v zmysle § 358 Tr. poriadku v konaní proti ušlému, nakoľko obžalovaný je dlhodobo v zahraničí, jeho pobyt sa nepodarilo zistiť ani rozsiahlym zisťovaním, o trestnom stíhaní vie, nakoľko mu uznesenie o vznesení obvinenia bolo riadne doručené a v prípravnom konaní bol riadne vypočutý.

V konaní je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou oprávnenej, matky detí, ktorá uviedla, že si vyživovaciu povinnosť za žalované obdobie vôbec neplní, nevie, kde sa obžalovaný nachádza, nie sú v kontakte. Deti núdzou netrpeli z dôvodu poskytovaného náhradného výživného. Uvedené je potvrdené aj listinnými dôkazmi.

Keďže vina obžalovaného bola v konaní nepochybne a jednoznačne preukázaná, súd ho uznal vinným zo spáchania skutku popísaného vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný tak svojim konaním naplnil po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona účinného do 31.7.2019, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Predchádzajúce odsúdenie obžalovaného tunajším súdom sp. zn. 5T/213/2009 tiež pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, do 9.11.2015, súd vyriešil ako predbežnú otázku a to, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, a teda hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený, preto súd neaplikoval pri ustálení právnej kvalifikácie kvalifikačný znak, že už bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený.

Z konania obžalovaného jednoznačne vyplýva, že konal v úmysle podľa § 15 Tr. zákona, podľa názoru súdu v úmysle nepriamom, nakoľko bol si vedomý, že má vyživovaciu povinnosť voči deťom, a teda vedel, že môže svojim konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu zákonného nároku na výživu zo strany rodičov. Uvedené je umocnené aj tým, že už bol v minulosti dvakrát pre neplnenie si vyživovacej povinnosti právoplatne odsúdený.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 a § 49 ods. 2 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu a ani príťažujúcu okolnosť, nakoľko posledné jeho odsúdenie vyriešil predbežnou otázkou o jeho zahľadení. Vzhľadom k tomu, bola pre súd určujúca výmera trestnej sadby od 1 až 5 rokov. S poukazom na dĺžku páchania trestného činu, výšku výživného a osobu obžalovaného, jeho nezodpovedné správanie, súd mu uložil trest v trvaní 24 mesiacov podmienene odložený na dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov.

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

Súd na hlavnom pojednávaní odmietol návrhy obhajcu a prokurátora na vykonanie dokazovania ohľadom vyžiadania nových správ, ktoré preukážu príjem obžalovaného, nakoľko tieto návrhy súd považoval za nedôvodné, pretože pre trestnú zodpovednosť prečinu zanedbania povinnej výživy je výška dlžného výživného irelevantná, dôležitý je najmä fakt neplnenia si vyživovacej povinnosti, nakoľko opäť súd poukazuje na to, že každý je povinný plniť si vyživovaciu povinnosť bez ohľadu na svoje možnosti a schopnosti aspoň v minimálnej výške.

Súd ešte dodáva, že do konania podľa § 256 ods. 3 Tr. poriadku nepripustil ako poškodenú O. T., ktorej bolo v prípravnom konaní priznané postavenie poškodenej z dôvodu, že vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu vzniká priamo zo zákona. Dlh obžalovaného na nezaplatenom výživnom teda nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti, preto osoba, vo vzťahu ku ktorej bolo treba plniť výživné, nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.